

# FÆRGESTEDET

*fra Ole Røstrop, Odin og tor, G. E. C. Gads Forlag, 1961*

På hjemvejen østfra kom Tor engang til et sund. Færgekarlen og hans båd var ovre ved den modsatte bred. Tor havde travlt og råbte over vandet, at manden skulde sætte ham over, og det i en hast. Færgemanden rokkede sig ikke af pletten og spurgte sindigt, hvad det var for en kraftkarl, der vilde kue folk med store ord. Tor sagde, at han vilde sættes  
5 over. Han havde god mad i sin rygkurv, og den kunde manden få i færgeløn. Selv var han mæt. Han havde siddet i ro og mag og spist sild og havregrød, inden han var taget af sted fra sit herberg.

Færgemanden havde ikke høje tanker om den ivrige mand, der var så ussel i tøjet. Han var sat til at færge godtfolk over. Hans herre have sagt, at han skulde se sig for, hvem han  
10 roede over. Der kom så meget pak mellem år og dag. Om den anden vilde over, måtte han sige ham sit navn.

Tor gav sig til kende og nævnte sin æt. Til gengæld vilde han høre, hvad den anden hed. Færgekarlen kaldte sig Gråskæg. Han lod Tor smage sin skarpe tunge og hånede ham atter, fordi han så ud som en tigger i tøjet. Mindre modige folk vilde løbe deres vej, sagde  
15 han, om de mødte et skræmsel som Tor.

Tor fandt det ikke ret umagen værd at få sig en våd trøje og ødelægge den gode mad i kurven for at komme over på den anden bred og banke levemåde i den frække karl.

Manden blev stadig grovere i sin mund, og Tor lod sig lokke til orddyst tværs over sundet, som ellers kæmper har for skik ved gode drikkelag. Frem og tilbage fløj mændenes ord  
20 over vandet. Hver af dem nævnte, hvad stordåd han selv havde øvet, og hånede med spot den andens gerning.

Stolt talte Tor om sin strid med Hrungner, om Tjasses drab og om vældige kampe mod onde kvinder af jætters æt. Ilde vilde der være i verden; om ikke Tor holdt turserne nede og værnede mennesker i Midgård.

- 25 Gråskæg havde kæmpet hos mange konger, men hellere ægget andre til strid, så Odin fik stormænd til hilden i Valhal. Tor kunde nøjes med faldne trælle. Gævt havde Gråskæg søgt kvinders kys, men sveget dem siden. Han mindede Tor om hans færd i Øst, da Tor og hans fæller sad i en handske og lyttede til jættens rungende snork. Ved list og svig havde Gråskæg sindrigt føjet alle efter sin vilje, til ufred var sået og kamp flammede op.
- 30 Hånlige ord faldt ham let på tungen.

Bistert truede Tor over vandet, men Gråskæg savnede ikke svar. Hån rådede Tor til ikke at give sig god tid på hjemvej, om han vilde nå at fange den karl, der lå i hans seng hos Sif. Det måtte da være dåd, der var Tor værdig.

»Det er vel løgn, « sagde Tor, men dybt bider onde ord.

- 35 ...

Færgekarlen var Odin, og det var en god dyst, men gudemes høvding får altid det sidste ord.